GILLETTE BURGUNDY — అంకం 1

Burgundy — ఫ్రాన్స్
అంకం 1 — రెండో జీవితపు ఫామ్‌హౌస్

కథలు ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉండవు, ఎందుకంటే అవి కలుసుకునే క్షణాలు ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉండవు. స్థలాలు మారతాయి. ఋతువులు మారతాయి. మనుషులు మారతారు. స్త్రీలు వాటి దారుల్లోకి అడ్డం వచ్చినప్పుడు, ముందుగా ఊహించడానికి విలువే ఉండదు.

ఈ కథను కొంతకాలం క్రితం చెప్పాను. ఈ రోజు దాన్ని మరింత తీవ్రతతో మళ్ళీ చెప్పాలనుకుంటున్నాను, దాదాపు నాతో నేను చేసే ఒక సంభాషణలా — జ్ఞాపకం నుంచి వచ్చే ఒక పిలుపు, కాలపు తలుపు తడుతూనే ఉండే ఒక గొంతు; జరిగిపోయినదాన్ని మాత్రమే కాదు, బహుశా ఇంకా జరగగలదాన్ని కూడా నాకు గుర్తు చేస్తూ.

అంకం 1 — రెండో జీవితపు ఫామ్‌హౌస్

ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం, ఒక పాత ఫామ్‌హౌస్ కొనాలనే ఉద్దేశంతో ఫ్రాన్స్ నడిబొడ్డున ఉన్న Burgundy కి బయలుదేరాను.

అది వైన్‌కూ, జున్నుకూ, ఫ్రెంచివాళ్ళు ఒక వారసత్వంలా కాపాడుకునే ఆ నిరాడంబరమైన సొగసుకూ నెలవైన నేల. ఆ వ్యవహారం చూస్తున్న స్థానిక రియల్ ఎస్టేట్ ఏజెంట్ నాకు ముందే తెలుసు. ఆ ఆస్తిని అతను ఒక అరుదైన అవకాశంగా చూపించాడు; షరతులు నాలో కుతూహలం రేపేంత ఆకర్షణీయంగా ఉన్నాయి.

నేను ఎప్పుడూ బేరాల వేటగాడిని కాదు. బేరాలు మనుషుల ఆవిష్కరణలు. నిజమైన అవకాశాలు దైవానికి చెందినవి.

ఆ ప్రాంతం ప్రధాన వ్యాపార మార్గాలకు దూరంగా ఉంది. సందర్శకులు ఎక్కువగా ఆగస్టు, సెప్టెంబర్ ద్రాక్ష కోత కాలాల్లోనో, కొత్త వైన్ల స్థానిక ఉత్సవాలకో వచ్చేవాళ్ళు. మిగతా సంవత్సరమంతా, కొండల మీదా పొలాల మీదా నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలేది.

ఫామ్‌హౌస్ అద్భుతమైన స్థితిలో ఉంది. కొంత మరమ్మతు, కొన్ని నిర్మాణ సవరణలు, కింది అంతస్తులో ఒక సరైన ఆఫీసు కావాలి. పెద్దగా కష్టమైనదేమీ లేదు.

అయితే, ఏజెంట్ తొందరలో ఉన్నట్టు కనిపించాడు.

ఒక తుఫాను దగ్గరపడుతోందని వివరించి, ఎస్టేట్‌ను గుర్రాల మీద త్వరగా చూద్దామని సూచించాడు.

పన్నెండు హెక్టార్లు.

క్షితిజం వరకు పరుచుకున్న ద్రాక్షతోటలు.

రెడ్ వైన్లు.

వైట్ వైన్లు.

Champagne.

పడమట ఒక చిన్న సరస్సు.

అకేషియా చెట్ల వరుసలు.

ద్రాక్ష అమ్మకాలకు ఇప్పటికే ఉన్న ఒప్పందాలు.

ఆస్తి గుండా గుర్రాల మీద వెళ్తుండగా, యజమానులు ఎందుకు అమ్ముతున్నారని అడిగాను.

అతని జవాబు సరళమైనది, హృదయవిదారకమైనది.

“నా భార్యకు క్యాన్సర్. మిగిలిన సంవత్సరాలు ఆమె ఈ ఎస్టేట్‌కు కట్టుబడి గడపడం నాకు ఇష్టం లేదు. ఇంకా వీలున్నప్పుడే ఆమెను ప్రపంచమంతా తిప్పాలనుకుంటున్నాను.”

నేను ఏమీ అనలేదు.

తిరిగి గుర్రపుశాలల దగ్గరికి వచ్చాక, ఎనిమిది అద్భుతమైన యువ అరేబియన్ గుర్రాలను గమనించాను.

మొత్తం ఆస్తికి ధర అడిగాను.

ఫామ్‌హౌస్.

భూమి.

ద్రాక్షతోటలు.

గుర్రపుశాలలు.

గుర్రాలు.

ఆ మనిషి సంకోచించాడు.

చెప్పడానికి దాదాపు భయపడుతున్నట్టు అనిపించాడు.

తర్వాత చెప్పాడు.

“ఆరు లక్షల యాభై వేల యూరోలు.”

కొన్ని క్షణాలు ఆలోచించాను.

మరునాడు నోటరీని కలిశాం.

పూర్తిగా చెల్లించాను.

తనఖా లేదు.

బ్యాంకు లేదు.

రుణం లేదు.

Burgundy లో ఒక ఎస్టేట్‌కు యజమానిని అయ్యాను.

ఒక ద్రాక్ష సాగుదారుడిని.

ఒక రైతుని.

ఒక పల్లెటూరివాడిని కూడా.

నాలో నేను నవ్వుకుంటూ అనుకున్నాను: నేను కుక్కలా రాస్తానని వాదించినవాళ్ళంతా చివరికి నాకు సరైన వృత్తిని కనుగొన్నారని.

Ferdinando